

Şair Bolluğunda Şiir Kıtlığı

– M.Nihat Malkoç · 05 Mayıs 2009

ŞAİR BOLLUĞUNDA ŞİİR KİTLİĞİ!...

M.NİHAT MALKOÇ

Duygusal bir millet olduğumuz herkes tarafından kabul edilir. Üç kıtada hüküm sürmüş bir ceddin evlatlarıyız. Onlarca devlet, egemenliğimiz altında en parlak günlerini yaşamış. At üzerinde kıtalar aşmışız. Kılıçlarımızın şakırtısına dağlar ses vermiş. Bunlar hep yaşanmış... Fakat bakmayın erkeklerimizin burma bıyıklarına, sert bakışlarına, külhanbeyi edalarına... Bunların çoğu içlerinde pamuk gibi bir yürek taşır. Sert görünülerinde gizli bir duygusallık yatar. Bunu kendileriyle birkaç muhabbet ettikten sonra kolayca anlayabilirsiniz. Genellemelerin elbet istisnaları da vardır. Fakat bunlar, malumdur ki kaideyi bozmazlar.

Ülkemizde rağbet gören büyük bir şiir pazarı var. Yani Aziz Nesin'in deyimiyle "Türkiye'de her üç kişiden dördü şairdir"... " Kime, ne zararı var? Allah ilhamlarını bol etsin" diyeceksiniz. Bizler şair bolluğundan rahatsız değiliz. Bizim şikâyetimiz şiir kıtlığı... Sizin anlayacağınız şair bolluğunda şiir kıtlığı çekiyoruz. Bunun aksini kim iddia edebilir?

Türkiye'de yüzün üzerinde kültür, sanat ve edebiyat dergisi mevcuttur. Bu dergilerde her ay yüzlerce şiir yayınlanır. Fakat bunların yüzde kaçını şiirsel derinliğe, imge yoğunluğuna, soyut anlatıma sahiptir. Bazı kişiler bu özelliklerin şiirde şart olmadığını ileri sürebilir. Fakat şiiri diğer türlerden hangi ölçütleri esas alarak ayıracağız? Her yazılanın şiir olmadığı kanaatinde hemfikiriz. Bazıları buna "kendince şiir" diyebilir. Fakat ben bu ifadeye katılmam hiçbir zaman... Şiirde öncelikle duygu yoğunluğu ve edebi derinlik olmalıdır. Ölçülü yazarsın, ölçsüz yazarsın, bu bir tercihtir. Fakat hangi formda yazarsanız yazın, şiirsel derinliği, anlam yoğunluğunu sağlamalısınız. Aksi halde yazdıklarınız "kendince şiir" olur.

Geçenlerde okuduğum bir haber, bizdeki şair bolluğunu bir kez daha tescil etti. İş Bankası Kültür Yayınları tarafından düzenlenen Attila İlhan Şiir Yarışması'na kaç tane şairin iştirak ettiğini düşünüyorsunuz? Bu yarışmaya şairler ya yayınlanmış şiir kitaplarıyla, ya da şiir dosyalarıyla katılabiliyordu. Yani tek şiirlik bir yarışma değildi. Nerden bakarsanız bakın, her bir şiir kitabında veya şiir dosyasında 40–50 şiir var. Bunlar abartılı bir yekûn tutuyor.

Sizinle bir tahmin tutturma imtihanı yapalım. Bu yarışmaya kaç şairin kitap veya kitap hacmindeki dosyayla katıldığını bir tahmin edin bakalım... Yüz mü? Çıkmı çıkmı... Beş yüz de olmaz demeyin... Beş yüzü çarpın ikiyle, şimdi üzerine 200 ekleyin, işte sonuç... Tam 1200 şair(!) katılmış söz konusu şiir yarışmasına... Şimdi bazıları "şair" kelimesinin yanındaki parantezin içinde yer alan ünleme bozuluyordur.

Ne yani bunların hepsi şair mi? Elinizi vicdanınıza koyun... 1200 şairin her birinin dosyasında 50'şer şiir olsa toplam 60 bin şiir eder. Bu çok büyük bir rakamdır. Son yıllarda hafızalarınızda iz bırakan kaç şiir okudunuz? Madem bu kadar şair var, niçin ciddi miktarda adamakıllı şiir yok?

Kişi ister ölçülü ve kafiyeli, ister serbest tarzda yazsın eğer ortaya koyulan eserde şiirsel unsurlar yakalan(a)mamışsa bu karalamalara şiir diyemeyiz. Kafiyeleri alt alta dizip bu eylemi bir marifetmiş gibi sunanlara acıdığım gibi, deli saçması sözleri "özgün" ifade diye pazarlayan sahte şiir tüccarlarına da acırım. Onların duygu müşterisi olmayı hiç istemem. Bunların harcadığı kâğıtlara ve akıttıkları mürekkeplere yanarım. Hepsi zayi olup gitmişlerdir. Bu kişiler haddini bilse yine saygı gösteririm. Fakat çoğu kendini "şair-i maderzad(anadan doğma şair)" sandığı için saygıyı hiç hak etmiyorlar. Onları sahte gururlarıyla yapayalnız bırakmak en doğru harekettir. Belki bu şekilde hatalarını fark edebilirler.

Türkiye'de 70 milyon nüfus varsa en az 700 milyon da şiir vardır. Yani fert başına düşen şiir sayısı onlu rakamların çok üstündedir. Fakat ülkemizde nedense şiir kitapları hiç satılmayan eserler kategorisinde başı çekmektedir. Her gün binlerce şiirin yazıldığı bu ülkede şiir kitabı satılmıyor. Şiir kitabı çıkaranlar, elde kalan eserlerini eşe dosta bedavadan dağıtıyorlar. Fakat bu onların yeni şiir kitapları çıkarma azmini baltalamıyor. Bazıları, nerden çıkarıyorlarsa, her gece üç-beş şiir çıkarıyor. Bu duruma sevinelim mi, üzülelim mi, bir türlü karar veremiyoruz. Fakat bu şair bolluğunda şiir kıtlığını görünce üzülüyorum ister istemez.